



ANONYMUS

QVAESTIONES

MEESTERVragen

1707

vertaling:

Ruud Muschter

∴

Groningen

[muschter@home.nl](mailto:muschter@home.nl)

[www.archive.org](http://www.archive.org)

22 augustus 2016

## INHOUD

Bron .....	4
Het omslag .....	5
Inleiding van de vertaler .....	6
De tekst .....	7

BRON

1707 - Regensburg?

<http://reader.digitale-sammlungen.de/resolve/display/bsb11299640.html>

## HET OMSLAG



Meestervragen

Ofwel:

Opgegeven

Meestervragen

over de

bliksemstraal

die

Op de 3e feestdag van Kerstmis van het ten einde lopen-

de jaar 1706 de hoofdkerk te Rome, S.-Pieter

genaamd, heeft getroffen en daarin het hoogaltaar en met

name de monstrans, tijdens het koorgebed, tot gro-

te schrik van de aanwezige heren kardinalen

heeft geraakt:

Uwe Pauselijke Heiligheid

ter opheldering overhandigd.

Gedrukt in het jaar 1707.

## INLEIDING VAN DE VERTALER

Het werk bevindt zich in de Staatliche Bibliothek in Regensburg, maar het is niet duidelijk waar het gedrukt werd. De tekst biedt daar geen informatie over.

De toon van het werk is ietwat merkwaardig. De opdracht luidt nogal oneerbiedig, dat de paus een aantal vragen bij wijze van proefwerk voorgelegd krijgt. En ook de volgende passage die tussen haakjes geplaatst wordt, lijkt niet te wijzen op enig ontzag voor de paus in Rome: “de grote stad (Rome) die het rijk heeft over de koningen op aarde (hetgeen de paus te Rome zich althans toeschrijft)”.

De citaten uit het bijbelboek Openbaring zijn in het origineel niet goed gemarkeerd. Daarom heb ik ze vertaald zonder te proberen aanhalingstekens te plaatsen.

Ruud Muschter

## DE TEKST



### I.

Mogen bepaalde zeer uitzonderlijke dingen - vooral aangezien de bliksem zelfs de kerk niet ontziet, doch op de afgelopen derde heilige feestdag van Kerstmis te Rome de St.-Pieterskerk heeft geraakt - zo zomaar in de wind worden geslagen, of kunnen ze een voorspelling<sup>1</sup> en voorbode zijn van een plaatsvindende zware donderslag in het pauselijke rijk?

### II.

Heeft de pauselijke heiligheid tot nu toe gehandeld overeenkomstig haar onfeilbaarheid en absolute zekerheid, nu zij, zoveel als uiterst mogelijk is geweest, de allerchristelijkste koning - op grond van de door een eed voor zichzelf en zijn nakomelingen afgezegde en afgezworen monarchie, door middel van een Testamenti Supposititii<sup>2</sup>, of Vi extorti<sup>3</sup>, waarvan de kardinaal Porto Carero de auteur is geweest - wederom aan Spanje heeft geholpen, en daarentegen het Huis Oostenrijk, dat daar niet slechts door bloedrecht<sup>4</sup>, doch ook door de uitdrukking erfverbroedering rechtmatig belang bij heeft, daarvan heeft

---

<sup>1</sup> "Praesagium".

<sup>2</sup> "Denkbeeldig Testament".

<sup>3</sup> 'Door marteling'.

<sup>4</sup> "jure Sangvinis".

getracht af te helpen, en als zodanig van een zo bloedige en vele duizenden zielen vretende oorlog, zoal niet de ganse aanstichter, dan toch tot nu toe de bevorderaar en onderhouder is geweest, en heeft zij daardoor een dergelijk hemels teken van toorn over zichzelf en haar kardinalen - die het ten dele mede hebben aangezien - aangetrokken en gebracht?

### III.

Of kan vermoed worden, dat God de Almachtige wellicht moe en geïrriteerd was om nog langer de superstitie, het bijgeloof, de afgoderij en huichelachtige wezen aan te zien, en dat Hij tenslotte - aangezien de bliksem van Zijn goddelijke woord tot dergelijke lieden voor niets en vergeefs was - met de bliksem van een bijzondere en tot nu toe ongehoorde wraak in het wezen naar binnen heeft geslagen?

### IV.

Waarbij Uwe Pauselijke Heiligheid, bij wijze van oefening<sup>5</sup>, een paar bijbelteksten<sup>6</sup> ter oplossing worden opgegeven, zoals:

#### TEKST I.

Apoc. XVI. <sup>7</sup> De zevende engel goot zijn schaal uit in de lucht, en er ging een stem uit van de hemel, uit de zetel, die sprak: Het is geschied! En er kwamen stemmen en donderslagen en blik-

---

<sup>5</sup> "Exercitii gratia".

<sup>6</sup> "Textus Biblici".

<sup>7</sup> Lees: Bijbel, Openbaring, 16: 17-21, waarbij de auteur vrijelijk met de tekst omgaat, want Rome wordt niet genoemd op deze vindplaats, en ook de laatst geciteerde zin is onvolledig. Ook behoort het gedeelte tussen haakjes niet tot de bijbeltekst.



sems, en er kwam een grote aardbeving, zo groot als er nooit geweest was sinds de tijd dat mensen op aarde leefden. En uit de grote stad Rome (die het hoofd is van de ganse wereld, of van de Rooms-katholieke Kerk, die de papen doorgaans voor de grote stad, dat wil zeggen, voor de algemene Kerk op aarde houden en achten) werden drie delen; en Babylon en de steden der heidenen vielen; en Babylon, de grote hoer, was gedacht voor God, om haar te geven de wijnkelk van Zijn grimmige toorn. En een grote hagel, als een centenaar, viel uit de hemel op de mensen, en zij lasterden God om de plaag van de hagel.

## TEKST II.

Apoc. XVII. Een van de zeven engelen sprak: Kom, ik zal u het oordeel van de grote hoer tonen, die op vele wateren zit<sup>8</sup>, et cetera. En op haar voorhoofd heeft zij het geheimenis geschreven staan, het grote Babylon, de moeder der hoererij en alle gruwel op aarde.<sup>9</sup> En de vrouw was bekleed met goud, edelgesteente en parels.<sup>10</sup> (Terwijl boven bij Apoc. XII<sup>11</sup> de twee getuigen slechts in zakken voorspellen). En de vrouw die gij gezien hebt, is de grote stad (Rome) die het rijk heeft over de koningen op aarde (hetgeen de paus te Rome zich althans toeschrijft). En de tien horens die gij gezien hebt op de dieren, zullen de hoeren haten en zullen haar naakt en woest maken en met vuur verbranden.<sup>12</sup>

---

<sup>8</sup> Openbaring, 17: 1.

<sup>9</sup> Openbaring, 17: 5.

<sup>10</sup> Openbaring 17: 4.

<sup>11</sup> Lees echter: Openbaring, 11: 3.

<sup>12</sup> Openbaring, 17: 16. De auteur zigzagt dus steeds door de Openbaring, maar citeert deze ook steeds onvolledig.

### TEKST III.

Apoc. XVIII, 1e. gedeelte. Er riep een engel met grote macht: Ze is gevallen, het grote Babylon.<sup>13</sup> Haar zonde reikt tot aan de hemel en God is haar wrevel gedachtig.<sup>14</sup> Betaal haar, zoals zij u betaald heeft, en doe dat tweevoudig naar haar werken.<sup>15</sup> Haar

**Werden/ ihre Plagen werden auff einen Tag kommen / mit Feuer werden sie verbrandt werden/und es werden sie beweinen / und sich über sie beklagen die Könige auff Erden/ die mit ihr gehuret /und Muthwillen getrieben haben/ wenn sie werden sehen den**

plagen zullen op een dag komen, met vuur zal zij<sup>16</sup> verbrand worden, en de koningen op aarde die met haar gehoereerd en moedwil bedreven hebben, zullen haar bewenen en zich over haar beklagen, wanneer zij de rook zien van haar brand,<sup>17</sup> en zullen op een afstand staan uit angst voor haar kwaal en zeggen: Wee! Wee! De grote stad Babylon, de sterke stad, in een uur is het oordeel tot u gekomen.<sup>18</sup> En de kooplieden op aarde zullen wenen en leed dragen bij zichzelf, omdat niemand hun waar meer wil kopen.<sup>19</sup>

Ter verduidelijking van laatstgenoemde tekst kunnen van pas komen, de Schriftgedeelten over de geestelijke hoererij, dat wil

---

<sup>13</sup> Openbaring, 18: 1-2.

<sup>14</sup> Openbaring, 18: 5.

<sup>15</sup> Openbaring, 18:6.

<sup>16</sup> Het werkt spreekt per abuis in meervoud: “werden sie verbrandt werden”.

<sup>17</sup> Openbaring, 18: 9.

<sup>18</sup> Openbaring, 18: 10.

<sup>19</sup> Openbaring, 18: 11. Daar wordt overigens gesproken over “rouw maken over haar”; in de Latijnse bijbelversie immers: ‘et lugebunt super illam’.

zeggen, afgoderij, ook van Simon de tovenaer, waar het zogenaamde Crimen Simonie<sup>20</sup> vandaan komt, dat in de Roomse Kerk niet onbekend is, daar de aflaat voor geld verkocht wordt. Om maar te zwijgen van de vele zielenmissen waardoor de zielen uit de kwelling van het vagevuur gekocht worden en men - voordat men de zijnen eruit wil hebben - daartoe veel geld moet hebben. Ook kan hier het heidense Rome niet goed bedoeld zijn, aangezien het daarmee nimmer zo gelopen is, en de geheime openbaring over toekomstige kwesties spreekt, terwijl het huidige Rome zich bezwaarlijk voor heidens kan houden en laten houden. De paus zou er op zijn minst als het opperhoofd van de gehele christenheid als eerste uit moeten, want eerder kan het niet heidens worden. Hoe zal het er dus met de Roomse Kerk voorstaan? Waar zal Petrus blijven, als degene op wie deze Kerk gebouwd is en wel zo stevig, dat de poorten der hel die niet kan overweldigen? Hieruit volgt dus, dat hetzij Petrus niet het ware fundament van de Kerk, ofwel de Roomse Kerk niet de ware Kerk is, aangezien de poorten van de hel deze zullen overweldigen. En waar leest men verder over de algemene christelijke Kerk in de Schrift, dat die met een hoer wordt vergeleken die de koningen op aarde zouden haten, die met haar hoererij heeft bedreven? Alsook dat zij kooplieden houdt die haar kraam moeten vertegenwoordigen, of moeten verkwanselen<sup>21</sup> en verkopen?

## V.<sup>22</sup>

---

<sup>20</sup> ‘Simonsmisdaad’.

<sup>21</sup> “vertendeln”. Vertaling onzeker. Feitelijk spreekt deze passage over de aflatenhandel. Dat die in de Bijbel niet genoemd wordt, zegt niet zo veel.

<sup>22</sup> “V”. De nummering slaat Tekst IV over. Bovendien wordt nu alleen het nummer vermeld, en niet ook ‘Tekst’.

Daarom is het verder de vraag, en ten vijfde, of niet Petrus' hoofdkerk te Rome moet worden beschouwd als een typering<sup>23</sup> en voorstelling van de gehele Roomse Kerk, en het vandaar des te bedenkelijker is, dat de bliksem in de hoofdkerk is ingeslagen. En ook, of niet afzonderlijk de Cultus Missaticus, ofwel het misoffer, een zware afgoderij en grote gruwel voor de allerheiligste ogen van God moet zijn, daar de bliksem in de monstrans is ingeslagen. Men zou hieraan wellicht kunnen twijfelen, wanneer men voorbeelden kon aanvoeren waarbij de bliksem zo nu en dan ook in de kerken der Lutheranen is ingeslagen, of dat hij ergens een kruis geraakt en getroffen kon hebben. Alleen, wat dit laatste betreft, zo zeggen de heren papen niet, dat het kruis zodanig wordt veranderd dat het de persoon van de heer Jezus is geworden, en dat het slechts een houten beeltenis is, die het dikwijls met de afgodendienaren moet ontgelden, die meer het houten kruis, dan de gekruisigde Jezus zelf, in hun gebeden gedenken. Tenslotte was toch ook de ijzeren<sup>24</sup> slang een afbeelding van de ophanging van de heer Jezus, doch werd die slang vanwege de afgoderij die ermede bedreven werd, door de koning Hiszkia ongetwijfeld door goddelijke inspiratie of profetisch bevel en aansporing vernietigd. Een aanwijzing dat deze opgerichte slang eveneens in geen enkel opzicht zodanig was veranderd, dat het het lichaam van de heer Jezus was geworden. Wat de kerken van de Lutheranen betreft, die kunnen per slot van rekening nog door de bliksem worden getroffen, want ze hebben de pauselijke en bisschoppelijke wijding niet meer. Vandaar ook dat men wanneer het bliksemt geen klokken luidt, omdat die niet door een bisschop gedoopt zijn, of omdat de oude dopen ondertussen met hen vergaan zijn en daardoor niet meer dienstig zijn tegen het onweer. Maar de pauselijke kerken zijn alle gewijd, en de klokken alle gedoopt. Op de altaren bevindt zich gewoonlijk de aangenomen patroon, en de altaartafels zitten dikwijls vol

---

<sup>23</sup> "Typum".

<sup>24</sup> Lees: koperen.

relikwieën van de heiligen. Ja, in de monstrans ligt geen brood, doch, op grond van de verandering die in het misoffer vanuit het brood heeft plaatsgevonden totdat het het lichaam van Christus werd, niets anders, dan het waarachtige, persoonlijke lichaam van de heer Jezus Christus.

Dit alles is nu hetzij waar, of foutief en zonder grond. Is het waar, dan zegt God de Heer over zijn Zoon: Dit is mijn geliefde Zoon, in wie ik mijn welbehagen heb. Naar deze moet gij luisteren. Zou hij dan nu zijn bewering of zijn hoge troon, namelijk de door de paus zelf ingewijde kerk van St.-Petrus en diens altaar, ja, zelfs de allerheiligste monstrans - waarvoor zovele duizenden knieën der heilige pausen, kardinalen en prelaten zich gebogen hebben - met de bliksemstraal ontoren, schenden en beschimpen? Dat zij verre van ons! Vandaar dat het welhaast geloofwaardiger lijkt, dat buiten het sacramentele gebruik Christus' lichaam in het misoffer en bij processies geenszins in het brood aanwezig is, en dat het veeleer een gewoon brood is en blijft<sup>25</sup>, zoals ergens ooit de Levitische toonbroden die, wanneer ze ergens door een toeval in een hoek vergeten worden en blijven liggen, zoals toen de heren Zweden ergens in Polen de heren vaders<sup>26</sup> al te plotseling over de hals waren gekomen, en dezen een gewijd brood hadden vergeten, dat na verloop van tijd tijdens de verbanning van de Roomse heren vaders<sup>27</sup> beschimmeld was geraakt, hetgeen een Species Putridinis, ofwel een soort verrotting is. Of wellicht was er een rat overheen gelopen die er een stukje van had genoten, waardoor het lichaam van de Heer Jezus gebroken, verrot of anderszins verdorven was geworden, hetgeen alles in strijd is

---

<sup>25</sup> Dat het brood een gewoon brood is "en blijft", is echter weer in strijd met de suggestie door de auteur dat dit niet het geval is tijdens het sacramentele gebruik.

<sup>26</sup> "Patribus". Onduidelijke verwijzing.

<sup>27</sup> "Exilii R.R. Dominorum Patrum".

met de Heilige Schrift, daar deze zegt: Gij zult<sup>28</sup> daaraan geen been breken!<sup>29</sup> En: Gij zult niet toegeven, dat uw heilige de verrotting ziet. Deze situatie zal zich voortaan met Gods hulp verder kunnen voordoen en uitwerken. Vandaar dat het bezwaarlijk te geloven valt, dat in de monstrans, buiten het gebruik van het hoogwaardige avondmaal, Christus' lichaam waarachtig aanwezig is.

## VI.

Waaruit de zesde vraag ontstaat. Wie heeft er schuld aan, dat hetzij Christus' lichaam indertijd in de monstrans te Rome niet aanwezig was, of dat God zijn eigen Zoon en diens lichaam zodanig heeft onteerd, dat zijn tabernakel door de bliksem is getroffen? Het is bekend, dat wanneer een priester niet juist gedoopt is, hij ook in het pausdom geen ware priester kan zijn, en diensgevolge<sup>30</sup> geen waarachtige mis kan opdragen. En de ware doop houdt in, dat de priester die hem gedoopt heeft, een

**also verunehret / daß kein Tabernacul vom Donner berührt  
 werden? Es ist bekannt / daß / wenn ein Priester  
 nicht recht getauft ist / so kan er auch im Pabsthum kein  
 rechter Priester seyn / und consequenter keine wahrhafte  
 Messe machen. Nun aber ist das die rechte Tauffe / wenn**

ware priester is geweest. Het kan namelijk gebeuren, dat deze ook geen ware priester is geweest, zodat de intentio Sacerdotis, ofwel de intentie van de priester, Essentiam Sacramenti het sacrament wezenlijk helpt opdragen. Wanneer echter de eerste priester, die ooit honderd priesters gedoopt heeft, indertijd bij het sacrament van de doop de ware intentie niet heeft gehad, dan zijn al deze honderd die na elkander priester zijn geworden,

<sup>28</sup> In deze redenering moet dan wel voor 'zult' worden gelezen: 'kunt'.

<sup>29</sup> Bijbel, Numeri 9: 12.

<sup>30</sup> "consequenter".

op grond van<sup>31</sup> het gebrek dat zich de bij de eerste van zijn dopen op die wijze heeft voorgedaan, geen priester geweest, en heeft geen van hen een ware mis kunnen opdragen, en daardoor kan het zijn, dat onder de huidige en alle andere gevallen wanneer de geconsacreerde hostie of de monstransen van hun misopdragers<sup>32</sup> door de bliksemstralen zijn getroffen, geen waarachtige priesters geweest zijn. Anders namelijk mocht ik menen, dat zelfs wanneer de misopdrager<sup>33</sup> van dat moment, alle zonden tegen het zesde en zevende gebod had begaan, God de Heer een dusdanig hard oordeel over St.-Pieterskerk en zijn monstrans onmogelijk zou hebben gegeven, voor zover het niet ergens met het misoffer dat op dat moment in de pauselijke kerk van de allerhoogste godsdienst plaatsvond zelf verknoopt<sup>34</sup> is, waarbij heel gemakkelijk iets verknoopt kan worden.

Hier zal dus een rijp overleg betreffende het totaal aan deze vragen nodig zijn, die zich samen het beste lieten oplossen wanneer men de kwestie geheel ontkent, en zegt, dat de Roomse kooplieden die dit de wereld in hebben geschreven, het gedaan hebben uit frustratie tegen de Franse muntbrieven, die in hun handel een grote belemmering opleverden en die niettemin, omdat de goederen van Zijne Pauselijke Heiligheid Frans zijn, niet kunnen worden verworpen. Gesteld echter, dat deze mededeling<sup>35</sup> niet waar is, kunnen dan ook de aardbevingen worden ontkend, welke tot nu toe in Rome zijn gevoeld, en daarom door Zijne Pauselijke Heiligheid aan het Allerheiligste<sup>36</sup> zijn toegeschreven<sup>37</sup>? Helpen de gewijde klokken, en de

---

<sup>31</sup> “Ratione”.

<sup>32</sup> “Missificanten”.

<sup>33</sup> “Missifex”.

<sup>34</sup> “versehen”. Vertaling onzeker. Kent vele betekenissen.

<sup>35</sup> Over de blikseminslag.

<sup>36</sup> “Sanctissimum”.

<sup>37</sup> “ausgesetzt”. Vertaling onzeker. ‘Aussetzen’ kent vele betekenissen.

patronen van de kerken niet meer tegen de inslag van de bliksem, dan zie ik, dat het Allerheiligste geen grotere kracht heeft dan de gewijde klokken, en dat dientengevolge de klokken - hoe je het ook wendt of keert - erts en metaal blijven zoals de andere, en noch in Christus, noch in de Heilige Geest veranderd kunnen worden, ongeacht of men ze doopt en wijdt, al is dat ook ingevoerd en is er door de heiligen van het ganse Roomse hof van tevoren over beraadslaagd voordat het werd aanbevolen<sup>38</sup>, en door de paus daadwerkelijk heilig werd verklaard. Zo schijnt dus uit de aardbevingen tot nu toe, als waarover de Openbaring van Johannes voor de grote stad Rome nog diverse voorspelt [Apoc. VI, 12, 13, 14, 15, 16, 17: Toen het Lam het zesde zegel opende, zie, daar was een grote aardbeving en de zon (de paus) was zwart als een haren zak, en de maan (de Roomse Kerk) was bleek, en de koningen op aarde (de kardinalen, die aan koningen gelijk zijn) en de oversten en de rijken, en de hoofdlieden en de machtigen (versta daaronder de generaals aan het hoofd van de Orden, de titulair-bisschoppen, prelaten, abten en priors, geheel München en de papen) verbor-gen zich in de kloven en rotsen, en spraken tot de bergen en rotsen: Val over ons heen en verberg ons voor het aangezicht van Hem, die op de zetel zit en voor de toorn van het Lam, et cetera. En Apocal. XI, 13: Op hetzelfde uur was er een grote aardbeving, en het tiende deel der stad viel (zou het ook de omgeving van de St.-Pieterskerk of het Vaticaan te Rome hebben getroffen?)<sup>39</sup> en in de aardbeving werden zeventuizend namen der mensen gedood, en de anderen schrokken, et cetera.], dat het toegeschreven Allerheiligste niet het juiste, toereikende middel is, en dientengevolge het gewijde brood in de monstrans evenmin door de ceremoniën van het misoffer in Christus' lichaam veranderd wordt, en God de Heer reden had

---

<sup>38</sup> “praeconisiret”.

<sup>39</sup> De gedeelten tussen haakjes zijn van de auteur.



om met het voortzetten<sup>40</sup> van de aardbevingen daarmede rekening te houden, net als met de toon en klank van de gewijde klokken, wanneer zich ooit een onweer boven de St.-Pieterskerk te Rome of de Engelenburcht zelf, in de toekomst mocht samenpakken.

Genoeg voor dit keer! Na ontvangen antwoord  
in de toekomst een vervolg!



---

<sup>40</sup> “mit Einhaltung”. Vertaling onzeker. ‘Einhaltten’ heeft vele betekenissen, waaronder precies het tegenovergestelde, namelijk ‘stoppen’.